

ся ползовалъ отъ всѣхъ случай, за да обърне мысли-тъ на слушатели-тъ Си камъ прѣдметы возвышены; Той ъ казалъ: „ако бы знала ты даръ Божій и Кой говори съ тебе, тогава бы ты просила отъ Мене водѣ живѣ“.

Самарянка-та не разбрала тѣя думы и отговорила: „но ты нѣмашъ съ какво да почерпнешъ водѣ, а кладенеца-тъ е твърдѣ дълбокѣ. Откъдѣ ще намѣришъ водѣ живѣ? Нема си ты поголѣмъ отъ праотца нашего Іакова, който ни е оставилъ той кладенецъ; изъ него е пилъ самъ си той, дѣца-та му и добытка-тъ му“.

Иисусъ Христосъ, като продължавалъ да разговаря съ неѣ иносказателно, рекълъ ъ: „всички, кои пиятъ отъ таѣ водѣ, пакѣ ожадняватъ; а вода-та, коѣто могѣ Азъ да дамъ, има такова свойство, чтото, който пие отъ неѣ, никога нѣма да ожадне; но вода-та, коѣто щѣ му дамъ Азъ, ще стане въ него изворъ, текѣщій въ животъ вѣчный.“

Но Самарянка-та, като още все не могла да разбере, че тойзи животворящій источникъ е Самъ Иисусъ Христосъ и Негово-то Спасително ученіе, казала: „Господи, дай ми отъ таѣ водѣ, каквото да могѣ за всякога да утоля жажда-тъ си; тогава не щѣ имамъ нуждѣ да дохождамъ тука за водѣ.“

Иисусъ Христосъ ъ казалъ: „иди, повикай мѣжа си и дойди тука наедно съ него.“ — „Азъ нѣмамъ мѣжа“, отговорила Самарянка-та. — „Право казвашъ“, рекълъ Господъ: „ты си имала пять мѣже, и онзи, съ когото живѣешъ сега, не ти е мѣжъ.“

Тѣя думы изумили Самарянкѣ-тъ; тя ся уплашила, като чула, че непознаница-тъ, който ѣ видѣлъ сега първъ пѣтъ, тѣй добръ знае подробности-тъ на живота ѣ. Смутена, събръкана, тя стояла прѣдъ Него, като прѣдъ свой сѣдѣжъ; наконецъ, като надвила на срама, тя воскликнула въ сърдечно раскаяніе: „Господи! азъ видѣхъ, че си Пророкъ.“

Господъ видѣлъ въ сърдце-то ѣ раскаяніе и желаніе да ся исправи, затова не ѣ казалъ въ укоръ ни единъ думѣ.